

ÎMBRĂȚIȘÂND MESERIA DE EDUCATOARE...

A fost odată ca niciodată că de n-ar fi nici nu s-ar povesti...

Încă de pe băncile școlii am realizat ca o să iubesc această meserie mai mult decât orice și nu m-am înșelat. Asistând la orele de practică am avut poate pentru prima dată certitudinea curajului, a responsabilității pe care ne-am asumat-o, optând pentru această profesie nobilă dar în același timp foarte grea, o profesiune în care cunoștințele de natură științifică sunt doar o “formă fără fond” în lipsa unor temeinice cunoștințe de psihologie care facilitează intrarea în labirintul încâlcit al sufletului uman, și mai mult, în sufletul unui copil. Dar, firește, ne întrebam ce-ar fi noțiunile de psiho-pedagogie însușite la orele de specialitate fără contactul nemijlocit cu copiii, iar după câțva timp de activitate, răspunsul e mai mult decât evident: “niște fraze sterpe, lipsite de substanță”. Într-o perioadă marcată de schimbări, în care disciplina, morala abia dacă supraviețuiesc, noi trebuie să fim “Modelul”. Educatorul e “Arca lui Noe” în care marile valori ale umanității încearcă să se salveze. Noi trebuie să păstrăm ceva din seriozitatea învățătorilor de odinioară, dar în același timp să răspundem cu un maximum de eficiență la cerințele exigente ale prezentului, să fim flexibili și receptivi, îmbinând într-o formă elegantă tradiția cu noul, altfel spus noi trebuie să fim “un domn Trandafir” al zilelor noastre.

Educatoarea trebuie să iubească necondiționat copilul iar pe lângă această calitate are menirea de a prezenta noile mistere ale cunoașterii. Educatoarea instruește și educă în primul rând prin joc, de aceea trebuie să dea dovadă de o imaginație și creativitate deosebită, atât în ceea ce privește modul de organizare cât și conținutul jocurilor. Metodele folosite cu precădere sunt metode foarte antrenante care permit cunoașterea lucrurilor prin intermediul simțurilor, făcându-se o îmbinare perfectă între forma ludică a jocului și cunoștințele pe care trebuie să le genereze. Copiii văd și se conving de culoarea, forma, mărimea unui lucru, îl pipăie și îi cunosc celelalte proprietăți. Astfel, într-un mod aproape inconștient, jucându-se, copiii învață din ce în ce mai mult. Piatră cu piatră, piramida școlarului de mâine este construită cu trudă de către neobosita educatoare. Din programul zilnic de activități, cele mai iubite de către copii sunt jocurile liber-alese, jocuri în care copiii își aleg singuri sau ajutați de educatoare, subiectul, în funcție de obiectivele propuse. Spre exemplu, în activități cu subiecte ca “de-a brutarii”, “de-a doctorii”, “de-a gospodina”, “de-a excursioniștii” copiii își însușesc, prin intermediul jocului, cele mai elementare norme de bună purtare, de gospodărie,

etc. Activitățile obligatorii au o programă mai riguroasă cu un caracter mai mult instruit. Scopul grădiniței este fără îndoială mai mult decât necesar. Perioada grădiniței este una dintre cele mai importante întrucât aceasta este vremea când copilul învață cu o rapiditate uluitoare, când asimilează un volum de cunoștințe foarte mare, când întrebările nu mai conțin și acestea trebuie să primească un răspuns. După ce copilul a învățat să meargă și să vorbească, aceste mari achiziții pe care le dobândește în cei trei ani petrecuți în sânul familiei, acestea trebuie puse în mecanismele proceselor senzorial-cognitive și astfel mediul familial devine neîncăpător, mult prea strâmt. Copilul trebuie astfel să se obișnuiască cu un colectiv care devine astfel o altă familie pentru el și care implică alte cerințe. Copilăria, vârsta inocenței și a purității, este cea mai frumoasă perioadă din viața unui om. De aceea, în această etapă a vieții educatoarea este minunea din ochii copiilor, este zâna cea bună alături de care copiii petrec cele mai minunate clipe de fericire la această vârstă. Lumea copilăriei este țesută cu personaje din povești iar educatoarea este unul dintre personaje cu care se identifică aproape toate fetele din grupă. De aceea răspunsul pe care îl primim de la copii atunci când sunt întrebați ce vor să devină în viitor, este simplu: educatoare.

Astfel, meseria de educatoare este o ocupație de suflet, obiectivul educatoarei fiind atins abia atunci când toți copiii zâmbesc și se simt întru totul iubiți și doriți, se simt invincibili iar noi putem să afirmăm cu mândrie “misiune îndeplinită!”.

Prof. înv. preprimar CLAUDIA TARAS
Grădinița Liceului Tehnologic „Anghel Saligny” Tulcea